

SABIR ÇİÇEĞİ

toprak ne der ki çocuklara,
gül nereye götürür
kuş olup kanatlanırken gök çıkmazları

korku bir yokuştur, bir cümle aralığından
omuzlarında dağ bulutları harf harf dokununca
yüreğinde salkımlar bizim de evimizdir
çiçekler kimden soracağını bilir orayı
kime gidilecekse, gül orasıdır

hangi yönü açık etsem bilinmez gelmeleri
bu yüzden kırmızılar, tan açmazlığında
barış bu yüzden avuçlarımızın tarlasıdır
bu yüzden hesap çetin bir kuyudur işte
dünya bize bir nefes boğumu olduğunda

“sabır olmasaydı yeryüzünde”
daha kaç imla, kaç ay kesigi (ve)
içimizde, yangınlara ne kadar gidilebilir